

VIZSLA HÍRADÓ

A MEOE Magyar Vizsla Klub negyedévente
megjelenő kiadványa

BELSŐ HASZNÁLATRA
1999/1.

1999. évi program

Április 24.: CACT Fiald Trial Mosonmagyaróvár: Angol és Kontinentális Vizslák részére

Április 25.: Ringdressúra: Találkozó: Óbudai Hajógyári Sziget parkolójában reggel 9.30

Május 29.: Tréningnap és baráti találkozó Csövár: Noveczki Sándorné 06 27 328 668)

Július 10.: Felkészítés az **Európa Kupára** (ajánljuk mindazoknak, akik el kívánnak indulni a későbbi válogatóversenyen) Lajosmizse: (Windischmann Mercédesz 06 209-244-480)

Július vége: három napos edzőtábor Dégen (Abaffy Zoltánné 390-31-62)

Augusztus 2. Hetében: vízi munka gyakorlás Tata

(Windischmann Mercédesz 06 209-244-480)

Szeptember 9-19.: Centenárium rendezvények

Szeptember 25.: Tenyészemle és képességvizsga Dunaharaszti

(Füzesi Tamás 06 24 462-144)

Október 8-10.: Hortobágy Kupa vízi-mezei verseny, ÖTV (Füzesi)

December 4.: Klubkiállítás

Rendszeres tréningnapok: kedd és péntek délután, valamint nyári edzőtábor Vas megyében

(Csizmaziáné Varga Katalin 06 309 165-968)

Sok szeretettel várjuk klubtagjainkat minden programunkra, forduljanak bizalommal a megadott személyekhez!

Vezetőségi Hírek

Hölgyeim és Uraim,
Tisztelt Sporttársak!

Ismét eltelt egy év, és számot kell adni a történekről. Nálunk is, mint általában, voltak kimagaslóan pozitív események, és kritikusan be kell ismerni, hogy volt olyan területe is klubéletünknek, amely gyökeres változtatást követel.

Nézzük először a kellemetlenebb oldalát a beszámolóknak:

A klubélet közel sem olyan, mint amilyennek szeretném, hogy legyen. Elsősorban új tagjaink miatt indokoltnak tartom felmérni az igényeket, hogy mit és milyen mélységben szeretne hallani a tagság. Van rá lehetőség, hogy egy-egy fontosabb téma ismertetésére hívjunk külső előadót. Gondolok itt a csípőizületi diszpláziától a kutya szobatisztaságra nevelésén keresztül bármilyen közérdekű témára. A klubnapok gyér látogatottsága miatt gondoltunk arra is, hogy ritkábban tartsunk klubnapokat. Nem hiszem, hogy az utóbbi megoldást kellene választani.

Sajnálatos módon az utóbbi időben, a vezetőségben és a klubban személyeskedő, nem eléggé a konstruktív együttműködést kereső hangulat uralkodott el, ami bizonyos értelemben hátráltatja az eredményes munkát.

Ehhez hasonlóan rontja a jó hangulatot és a kiállítások népszerűségét a ringek mellett egyre gyakrabban tapasztalható nem sportszerű viselkedésmód. Közös érdekünk, hogy tegyünk ez ellen!

Térjünk át a kellemesebb témákra, említsük meg a pozitívumokat is:

Sokéves hagyományainkhoz híven idén is minden meghirdetett klubrendezvény sikeresen és sok résztvevővel megvalósult.

Megtartottuk a ringdresszúra gyakorlatokat, időnkhez és lehetőségeinkhez képest megpróbáltunk segítséget adni az alapkiképzéshez. Ehhez nyújtottak jó alkalmat a meghirdetett tréningnapok, melyek népszerűek voltak.

Az előző évekhez hasonlóan idén is népszerű és eredményes volt edzőtáborunk Hatvanban. Tapasztalt, eredményes kiképzői múltra visszatekintő edzők működtek közre, kezdőknél és haladóknál egyaránt - Gyárfás Mariann és Baranyi Éva.

Talán az eredményeken is látszik, hogy ez a vezetőség nagy gondot fordít a vizsla munkájának népszerűsítésére. Minden évben megrendezzük a tenyésszemlék mellett a képességvizsgákat és az ÖTV-ét. Ezen kívül a magyar vizslák csúcsversenye, a Spec, magyar mellett már hagyományossá vált a hortobágyi Vízi- mezei verseny, melyen komoly nemzetközi mezőny szerepelt idén.

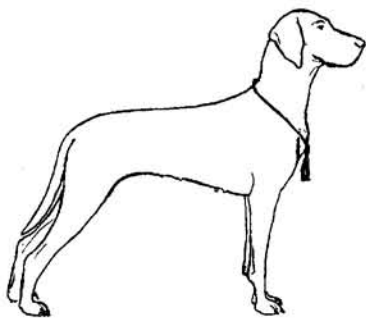
Bár nem az eddigi hagyományainknak megfelelően külön rendezvényként, hanem a derby kiállítással összevonva, de mégis megvalósult a klubkiállításunk.

Igaz, hogy nem mindig határidőre és néha változó színvonalon, de tartalmasan megjelent a Vizsla Híradó minden száma.

A tavalyi tapasztalatokat levonva, a hiányosságokat kijavítva és a pozitívumokat továbbfejlesztve kívánjuk igencsak bőséges 99-es rendezvényeinket lebonyolítani.

Ehhez kívánok sikeres együttműködést, jó egészséget, sok sikert és jó szórakozást minden vizslabarátnak.

Füzesi Tamás
Magyar Vizsla Klub elnök

Küllem

CAC Baja 1998.10.25.
Bírált: Nagy István

KAN

Kölyök osztály

Árvaváraljai Filkó ígéretes

BkHCH Pitypang Tallér – BkHCH Árvaváraljai Arany

T.: Abaffy Lilla t.: Konyecsnyi Gergő

Árvaváraljai Fillér ígéretes

BkHCH Pitypang Tallér – BkHCH Árvaváraljai Arany

T.: Abaffy Lilla t.: Konyecsnyi Gábor

Nyílt osztály

Pusziszórá Suba KI. CAC

Szuka

Kölyök osztály

Árvaváraljai Estike nagyon ígéretes

Csatárkai Álmos – Árvaváraljai Boróka

T.: Abaffy Lilla t.: Nadin Schrade

Fiatal osztály

Cikolai Ínyenc KI. HPJ

Növendék

Vadászfai Fruska KI. CAC

Munka osztály

Árvaváraljai Boróka KI. CAC

Magor Erdész – BkHCH Árvaváraljai Arany

T.: Abaffy Lilla t.: Abaffy Lilla és Bacsa Ágnes

Győztes osztály

BkHCH Árvaváraljai Arany KI, CAC, HFGY

HCH Vadászfai Csozé – Surányi Mágus Blanka

T.: Abaffy Lilla t.: Abaffy Lilla

GRAZ CACIB 1999. 03.27.

Bírált: Marco Meder

**Győrújfalvi Dini CACA, CACIB,
BOB, BIS II.**

Somogyi Emlékkupa 1998. Évi győztese: Csokolándy Arany

Győrújfalvi Acél – Perenye Nárai Cuni

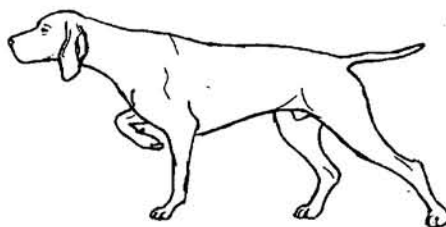
T+t.: Kertész Sándor

Gratulálunk!

Csokolándy Arany – Somogyi Emlékkupa győztes 1998.

Felhívjuk Tisztelt Olvasóink figyelmét, hogy a kiállításokon az eredményeket szíveskedjenek feljegyezni, valamint champion (HJCH, HCH, BkHCH, ICH) címet elért kutyáik fényképét feliratozva szerkesztőségünknek eljuttatni.

Munka

Kedves Sporttársak!

Mikor megkérdezték tőlem, hogy lenne-e kedvem írni a Field Trial-ról, természetesen igent mondtam. Igent mondtam, aztán elgondolkodtam róla, hogyan is fogjak hozzá, mit is írjak. Rájöttem, hogy nem kell mást tennem, csak leírom a tapasztalataimat, érzéseimet, és természetesen a véleményem. A véleményem pedig az, hogy a Field Trial egy jó és szükséges sport. Vannak, akiknek az a nézetük, hogy a magyar vizslának nem való, mert ez egy mindenes vadászkutya. Valóban, a magyar vizsla mindenes vadászkutya, a két legfontosabb munkaterülete a mező és a víz. Figyelték a sorrendet, a mező van elől! Tény, hogy számomra is értéktelen az olyan magyar vizsla, amelyik nem képes a vízen igen jó produkcióra, amelyik nem él-hal a vízért. De a mező az első. Ha van egy vizslánk, aki mindenhol jó, de a mezőn kiemelkedő munkára képes, az a csúcs. Amikor kutyánk nagy vágta közben egy gyönyörű vadmegállást produkál, oly mértékben szívet-lelket és szemet gyönyörködtető látvány, amiről csak annak van tudomása, aki csinálja. Hogyan lehet ezt elérni. na, ez nem olyan egyszerű és nem megy öt perc alatt. Mint az előzőekben említettem, a Field Trial-on való versenyzésre olyan kutya való, aki mezőn kiemelkedő. De hiába vannak kutyánknak olyan adottságai, segítségre van szükség. Ezeket az adottságokat felszínre kell hozni. Hogy ez mennyi időt vesz igénybe, az függ attól, hogy mit csináltunk a kutyával kölyökkorától kezdve. Természetesen ha egészen fiatalon kihordjuk a kutyánkat olyan helyre, ahol találkozik vaddal, főleg sok vaddal, előbb ébred fel az érdeklődés, előbb erősödik fel az olthatatlan találási vágy. Ha nem egészen fiatal a kutyánk, akkor is érdemes megpróbálni, ha az adottságai jók, fel lehet hozni a megfelelő szintre. Véleményem szerint a kiképzés kezdetén semmiképpen nem szabad a kutyát nagyon lefegyvelmezni. Ha túl fiatalon behúzzuk a féket, nem lesz eléggé felszabadult és önálló. Természetesen bizonyos fegyelemre szükség van. Legyen a kutya behívható, sípra is, és sípra fekdjön is. Azt, hogy ezt mikor kezdjük el, azt a kutya vérmérséklete, mentalitása és keménysége határozza meg. A mezőn hagyjuk a kutyát szabadon futni, minél többet és minél gyorsabban. Egy nagy vérű kutya az elején ha már beindult, egészen biztosan beugrik az előle felkelő vad után. A keresési stílus sem lesz tökéletes, nem mindig fog jól, a széllel szemben nyolcas alakban keresni és fordulni. Nem baj, csak nagyon fusson. Ha kutyánk már teljes lelkesedéssel, felszabadultan, gátlások nélkül vágtazik a mezőn, akkor kezdődik az igazi kiképzés. Ekkor kell segíteni a kutyának, hogy tökéletes legyen a stílusa. Ne hagyjuk szélnek háttal fordulni, ha rosszul fordulna, fussunk vele szembe, és fordítsuk vissza. A jó és jó orrú kutya egyébként is az orrát használva az ösztöneitől vezérelve kihasználja a szelet. Ez nagyban segít kialakítani a tökéletes stílust. A másik, ami talán mindennél fontosabb, a vadmegállás. Kutyánkban eredendően benne kell hogy legyen a vadmegállási hajlam. Ez már a kölyökkutyákban sokszor megnyilvánul, például mikor játék közben megállja a testvérét, valamelyik játékát, vagy szemre megáll egy galambot. Ez még csak játék, de ebből lesz később az igazi vadmegállás. Ha kutyánkat eleget visszük vad elé, ez a hajlam egyre inkább felszínre kerül, és stabilizálódik. Természetesen a fiatal kutyának itt is segíteni kell. Ha vadat áll, próbáljuk utolérni, mellé menni és nyugtatni. El fogjuk érni, hogy az állás egyre stabilabb, és kitartóbb lesz. Nagy tempójú vágta közben, ha megcsapja az orrát a vad szaga, reccsenő derékkal megáll, és megmerevedik. Ugye ezt elképzelni is gyönyörű? Hát, kérem ez így van – gyönyörű – de a vad felkel, és a kutyánk úgy elfut utána, mint a nyíl. Az ő szemszögéből igaza is van, hiszen eddig a mezőn kiengedtük a féket, ezután viszont el kell kezdenünk azt behúzni. Természetesen nem a kutya vágóját kell

visszafogni, hanem el kell érnünk, hogy a vad felkelésekor kedvencünk legalább helyben maradjon, de legjobb, ha hasal. Ilyenkor kell a fegyelmet komolyan venni. Amit otthon tanítottunk, kézjelre, sípra való engedelmesség, most kap igazi értelmet. Kutyánk furcsállni fogja, hogy az eddigi teljes szabadsággal ellentétben nem csinálhatja azt, amit akar. Ilyenkor előfordul, hogy az átlagosnál egy kicsit szigorúbbnak kell lennünk, hiszen a vad felkelésekor tanúsított nyugalom rendkívül fontos, és mindenképpen meg kell követelnünk. Lehet, hogy miután elkezdjük a fegyelmet szigorúan megkövetelni, kutyánk teljesítménye egy kicsit visszaesik. Ez teljes mértékben érthető, hiszen bizonytalanná válik. Eddig majdnem mindent lehetett, és most itt van ez a nagy szigorúság. De abban a pillanatban, amikor rájön a dolog lényegére, mikor rájön, hogy lehet ugyanúgy vágtni, csak akkor ott nyugton kell maradni, biztosan feloldódik és újra a régi lesz. Természetesen ehhez az egész folyamathoz sok türelem és kitartás szükséges, de ha ez megvan bennünk, kutyánk biztosan sok örömet és dicsőséget fog szerezni. Most rátérek arra, hogy a Field Trial miért is fontos még. Amint a bevezetőmben említettem, ez egy sport, még hozzá jó sport. Mindenhol művelik, és a legtöbb országban kevés kivétellel, főképpen ilyen versenyeket rendeznek. Ennek az az oka, hogy sokkal kevésbé problémás a verseny rendezése, mint egy mindenes vizslaversenyé, valamint ezt a versenyt a speciálisan mezei kutyákra, az angol vizslafajtákra találták ki. A kontinentális vizslák csak később vették át, mivel őket valóban mindenféle feladatokra használták. De az idők változnak, és olyan csodálatos kontinentális vizslákat lehet látni a Field Trial-okon, hogy bizony simán felveszik a versenyt sok angol vizslával. Amellett, hogy továbbra is rendkívüli jelentőséget tulajdonítok a mindenes vizslaversenyeknek, mindenkit akinek jó kutyája van, szeretnék agítani a Field Trial-okon való részvétel mellett. A mindenes versenyre való felkészülés sokkal több problémával jár. Lényegesen nagyobb a vadigénye (fácán, kacs, nyúl, szőrös dúvad), valamint a területigénye (mező, erdő, víz). Nem mindenkinek van lehetősége, hogy ezeket a körülményeket biztosítani tudja és megfelelően fel tudjon készülni a versenyekre. A Field Trial-hoz „csak” egy mező kell, ahol azért van némi vad. Természetesen ez sem mindig könnyű, de aki nagyon keres, az biztosan talál, mert egyet könnyebb találni, mint hármát, nem kell vadászni, nem kell puska. Nem vadászhat minden kutya, aki vadászakutyának született, hiszen több kutya születik, mint amennyi vadász van. Sokszor az is problémát jelent, hogyan foglalkoztassuk tartalmasan kutyánkat. Erre is megoldás lehet ez a sport, hiszen kutyánkat nevelni, idomítani kell, megtanul szót fogadni, megtanulja a fegyelmet, és közben rengeteget fut, mit fut, vágat. Előkerülhetnek olyan egyedek, akik egyébként elkallódtak volna, viszont komoly tenyésztéket képviselhetnek. Hiszen ez a sport ugyanúgy mint a mindenes vizslaversenyek sem teljesen öncélú. Hanem a kiemelkedő tenyészegedek kiválasztódását is elősegíti. És higgyék el, a magyar vizsla fajtának szüksége van minél több olyan egyedre, akik nem kizárólag küllemben, hanem munkában is valójában és nemcsak papíron bizonyítottak, és részt vehetnének aktívan a tenyésztésben. Még egy ok, amiért jó lenne minél több kutyát látni. Ebben az évben Magyarország rendezi a magyar vizslák Field Trial Európa Kupáját, amit a 98-as évben sikerült megnyernünk. Jó lenne, ha ezt a teljesítményt idén is meg lehetne ismételni, amire meglehet az esélyünk, ha erős csapatot tudunk felállítani. Minél többen érdeklődnek, minél többen indulnak el a válogató versenyeken, annál nagyobb a lehetősége annak, hogy újra legyőzzük Európát. Ezzel kívánok mindenkinek egészséges, szép és jó kutyákat, valamint sikeres kutyázást.

Péter Attila

Magyar vizslával mentőkutyázni?

Igen. Magyar vizslával mentőkutyázni. Amikor Lord a most közel két éves rövidszőrű magyar vizslám 8 hetesen hozzám került, még eszembe sem jutott, hogy komoly „munkakutyához” illő munkát végezzek vele, de azért már ekkor is önállóságra és kreativitásra neveltem. Jártam vele kiállításra, ellátogattunk agility kiképzésre és voltunk egyszer fációzni is. Mivel Lord vadászkutya, úgy gondoltam, hogy eredeti funkciójának megfelelően vadászkutya kiképzésre fogok járni vele, de fiatal koromra tekintve autóm még nincsen, ezért ez a tervem meghiúsult. Így maradt Lord számára a „hobbikutya” munkakör.

Kutyás ismeretségi körömben talákoztam a budapesti mentőkutyások vezetőjével, aki egyszer megkért, hogy menjek ki egy hétvégi gyakorlásukra „hullának”, azaz „eltűnt” személynek, ekkor még kutya nélkül. Jó alkalmam volt arra, hogy megfigyeljem, hogyan tanítják a különböző típusú, fajtájú kutyák számára a jelző és a kereső gyakorlatokat. Mivel engem is érdekelt ez a kiképzési ág, arra gondoltunk, hogy Lorddal is elkezdenénk gyakorolni. Ekkor Ő már tudott vezényszóra hangot adni. A feladat az volt, hogy a megadott ülő vagy fekvő pozíciójú embert vezényszó nélkül, reflex-szerűen, folyamatosan ugassa. Kezdetben jutalomfalattal, később apporttal (labda, sípoló) jutalmaztam. Hamar rájött, hogy a jutalom előfeltétele a személyjelzés és így, most már összetettebb feladatok esetén is megbízhatóan jelzi a talált személyt. Mivel Lord még fiatal, igyekszem fokozatosan terhelni. Most tanulja a szisztematikus területkutatás alapjait. Eleinte még csak szemmel, de most már egyre inkább légszimattal dolgozik. Területen csak egy probléma van vele, nem igazán lendületes.

A területkutató munkával párhuzamosan a romkutató munkát is kipróbáltuk. Itt az omladékok átkutatása során igen jó kezdeményezőkézségéről és keresési kedvéről tett tanúbizonyságot. Azt hiszem Ő ezt a típusú munkát, kedveli jobban.

A mentőkutyák képzése azonban nem csak a konkrét jelzési és keresési feladatok ismétléséből áll. Ezen felül magas szintű fegyelmzési és különböző szintű zaj és stressz terhelésnek kell ellenállniuk a kutyáknak. Lord ezeket a terheléseket is jól tűri, példa erre, hogy a kötelező helikopteres gyakorlat során minden tiltakozás nélkül beszállt a járó rotorú helikopterbe, majd repülés közben, a nyitott gépben sem esett pánikba. Kutyával való ereszkedés, a kutyahám hiányában nem volt megoldható, de én azért megízlelhettem a kommandósok világát, amit egy hosszabb felkészítés előzött meg.

Terveim közé tartozik, hogy egy éven belül megszerezzük Lorddal a romkutató vizsga – „A” fokozatát. Mivel a magyar vizslák alapvetően jó idegrendszerű, jó fizikumú kutyák és jó apportkézséggel rendelkeznek, maximálisan megfelelnek mentőkutyáknak. Ehhez nem kell más, csak egy egészséges kutya és a gazda kitartása.

Győri Zsuzsanna

MIÉRT VAN KEVÉS „JÓ MEZŐS” MAGYAR VIZSLA MAGYARORSZÁGON?

Az előző számban Gyárfás Marianntól olvashattunk gondolatébresztő cikket a magyar vizsla mezei munkájáról. Egyetértek állításával, miszerint sajnos pillanatnyilag kevés az olyan, mezei munka tekintetében jól képzett, kiváló magyar vizsla, amelyik esélyes lehet egy komoly field trial mezőnyben, például majd az Európa Kupán.

Ennek több oka is van szerintem.

1./ Felületes szemlélő azt gondolhatja, hogy ez a legkönnyebb dolog a világon: csak futni kell a mezőn és kész.

Valójában nehéz az igazán szép és jó mezei munkára felkészíteni a vizslát, sok idő és gyakorlás kell az eredményességhez. És tapasztalat, tudás. A kezdő vezetők gyakori hibája, hogy egyszerűen nem látják, mit csinál a kutyájuk a mezőn, nem értik a kutya jelzéseit, ezért persze nem is tudnak kellő időben közbeavatkozni a hiba megelőzése vagy a szükséges támogatás megadása érdekében, hogy a „jó” erősödjék a kutyában. Gyakran előfordul vizsgákon, de még versenyeken is, hogy a bíró előbb látja, mit fog tenni a kutya, „mikor van az orrában a szag”, mint a vezető. Ezért hasznos a közös gyakorlás.

Javaslom mindenkinek, hogy vegyen rész a klub tréningnapjain, híven a (nem-tudom-a-nevét) kínai bölcs mondáshoz: (rövidítve)... mindenki lehet a mesterem, mert ami rossz benne, azt kijavítom magamban, ami jó, azt megtanulom tőle...

2./ Azt mondják, hogy a field trial igazi tenyészcsoport, hiszen itt valójában alapvetők a kutya adottságai. Melyek a legfontosabbak?

- **Orrjóság:** ez az, ami „abszolút genetika”. Nincs olyan kiképző, aki javítani tudna ezen, legfeljebb gyakorlással rávezeti a vizslát a helyes orrhasználatra.

- **Fajtára jellemző szép, gyors mozgás:** ez is alapvetően veleszületett adottság, kellő edzéssel csak kiteljesítjük a képességeket. Sajnos manapság ritkán látni igazán korrekt felépítésű magyar vizslát – márpedig a rossz anatómiai felépítés rontja a mozgást, lassúbb és fáradékonyabb lesz a kutya, csúnyább a mozgáskép, illetve a nehézkesen, lihegve, billegő fejjel futó kutya fizikailag kevésbé képes felvenni a szagot, így nyilvánvaló hátrányba kerül...

- **Szenvedély, találni akarás, vadmegállás:** ezek mindegyike fontos külön-külön is, de azért említem egy csoportba fogva őket, mert mindegyiknek „fele genetika, fele kiképzés”.

- **Kitartás, edzettség:** ennek nagyobb része kiképzés, de genetika is: egy jó felépítésű, könnyed testalkatú kutya lényegesen kisebb erőfeszítéssel, „gazdaságosabban” képes vágózni, ezért kevesebb edzéssel is kitartóbb lesz, mint hibás testfelépítésű társa. Meggyőződésem, hogy több jó adottságú magyar vizsla van, mint amennyi versenyeken

megjelenik, illetve szép munkát mutat be. Inkább a póráz felső vége körül vannak problémák...

-
- 3./ Talán a legfontosabb: jelenleg kicsi ennek a sportnak a népszerűsége Magyarországon. Az értékelési rendszerből adódóan itt egy kezdő vezető egy átlagos képességű kutyával nehezen jut sikerélményhez. Nagyon könnyen becsúszik valami hiba és valószínűleg említésre méltó eredmény nélkül távozik a versenyző, persze tetemes összegek kifizetése után. Csak a bírók személyes „varázsán”, segítőkészségén múlik, hogy meg tudják-e győzni a versenyzőt, ne hagyja abba a próbálkozást.

-
- Talán el kellene gondolkodni (a bírálati metódusban), hogy „belső használatra” – vagyis klubversenyekre – vezessünk-e be valami változtatást? Gondolok itt valamiféle tiszteletbeli cím, díj kiadására, kedvcsinálónak.

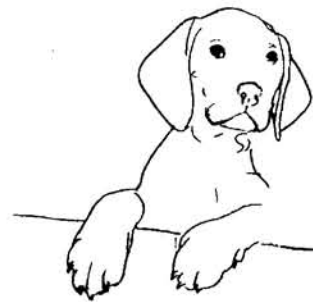
-
- Nekem tetszik az amerikai „JUNIOR HUNTER”, Senior Hunter és Master Hunter címek rendszere. Ezeket „hunting test”-eken (vadászati teszt) lehet megszerezni, ha a kutya az adott szintet megfelelően magas pontszámmal teljesíti háromszor. Ezek a tesztek gyakorlatilag páros mezei keresésből állnak, amelyet általában fűrj kihelyezésével rendeznek. (Ez a fűrjfajta nagyobb, mint a japán fűrj és fogoly színű). A vadmegállás után lelövik a madarat, amit a vizslának el kell hoznia. Az egyes szintek között csak a megkövetelt kiképzettségben van különbség. A tesztek nem versenyszerűek, „nem egymás ellen” küzdenek a kutyák, hanem egy megfelelő pontszám eléréseért, tehát a hangulat általában nagyon barátságos. Így a kezdőknek is több az esélyük, illetve – még, ha nem sikerült is elérni a megfelelő eredményt – a bírálati lapból, az egyes részfeladatokra kapott pontszámból következtetni lehet a végzett munka minőségére, örülni lehet egy-egy részfeladatra kapott magas pontszámnak, stb.

-
- Persze nem arra gondolok, hogy „szó szerint” ezt a rendszert kellene átvenni. Például e mezei keresést ki kellene bővíteni egy komolyabb elhozási feladattal (mondjuk egy légszimatos elhozás), valamilyen vízi tesztel, esetleg valamilyen fegyelmi feladattal. Erre már adhatnánk ki valami eredményt, aminek többszöri teljesítése jogosítana, pl. a „junior vadász” cím viselésére. Ezt a minősítést már a törzskönyvben is feltüntetnénk, hiszen az a kutya, amelyik ezt a tesztet többször is magas pontszámmal teljesíti, valószínűleg jó genetikai adottságokkal rendelkezik... A vezető is sokkal gyakorlottabb lenne a végére, és talán belevágna a következő fejezet, az ÖTV tananyagának elsajátításába is.

Füzesiné Szegvári Zsuzsa

Szívesen várjuk észrevételeiket, ötleteiket, tapasztalataikat, cikkeiket, melyekkel változatosabbá tehetjük a Vizsla Híradót.

A negyed év találós kérdése...

Hány kutya tud villanykörtét cserélni?

Afgán agár: Villanykörte? Mi az a villanykörte?

Golden Retriever: A Nap süt, az idő korai, itt áll az egész élet előttünk és te egy kiégett villanykörte miatt izgulsz?

Tacskó: Nem is érem el a hülye lámpát!

Törpe uszkár: Pont most súgtam az Afgán agár fülébe, hogy cserélje ki.

Rottweiler: Hagyjál!

Labrador: Oh, én, én!!!! Kééérleek engedd, hogy én cseréljem ki a villanykörtét! Engedd! Légyszi! Engedd!

Malamute: Hagyjátok, hadd csinálja az Afgán agár! Amíg csinálja, addig megetethetsz!

Cocker Spaniel: Minek kicserélni? Addig a szőnyegre pisilhetek a sötétben.

Doberman: Úgyis sötét van. Addig elalszom a pamlagon!

Masztiff: A Masztiffok nem félnek a sötétől!

Beagle: Villanykörte? Villanykörte? Az a dolog, amit épp most ettem meg, villanykörte volt?

Magyar vizsla: Persze, hogy megcsinálom **NEKED**, de nem lehetne előbb egy kicsit vadászni/ futkározni/ játszani menni ?

Szentmártonkátai Borostyán HCH 1998.

Győrújfalvi Dini HJCH1998

Kedves Olvasó!

Őszintén meg kell mondjam, sokáig rágódtam azon, megírom-e ezt a cikket. De a környezetemben tapasztalt mélységes felháborodás, valamint a saját véleményem egybeesése arra ösztökélt, hogy mégis tollat ragadjak.

Amire reagálni szeretnék, az Füzesiné Szegvári Zsuzsa tollából született „Fedező kanok „toplista” más módon” című írás. Mindannyian ismerik azt a kifejezést, hogy a „teljesség igénye nélkül”, amit általában valamely laza felsorolásnál szoktak használni. Hát kérem, ez az írás viszont, véleményem szerint, szinte teljes igénytelenséggel íródott. Nem tiszta számomra, hogy a cikk írója mely újságra gondol, a Kutya újságra, vagy a Vizsla Híradóra. Ha Zsuzsának nagyobb igénye lett volna arra, hogy pontosabb listát állítson fel, kutatnia kellett volna az emlékezetében, a rendelkezésre álló adatokban (mivel a klubunk elnökének felesége, elég sok adathoz hozzá tud férni), vagy ha ez hiányos, adatokat kellett volna kérnie Csizmaziáné Varga Katalintól, aki minden évben a magyar vizslával kapcsolatos munkaeredményeket gyűjti ki. Elég nehéz elképzelni, hogy az elmúlt három évben ÖTV-n, vagy valamely vizsla versenyen eredményesen szerepelt kutyák adatait nem sikerült volna beszerezni. Hogy miért? Hát azért, mert ezek az eredmények dokumentálva vannak és az eredménylista beszerzése „csak” némi idő és energia kérdése. Valószínűnek tartom, hogy a három év alatt lebonyolított rendezvényeken sikeresen részt vett kutyáknak lényegesen több apja volt, mint a cikkben felsorolt kilenc kan kutya, mivel elég „sok” kutyáról van szó. Ahogy az írásbeli listára fel lehetett kerülni egy-két utóddal, úgy biztos vagyok benne, hogy még jó néhány kutyának ott lenne a helye. Ebben a formájában ilyen módon ezt a kimutatást feleslegesnek érzem, mert rendkívül csalóka és becsapós, valamint olyan valamit sugall, amit egyéni érdekek érnek. Egy kutyának munkatulajdonságokban megnyilvánuló tenyészértékét semmiképpen sem kizárólag az ÖTV-n, vagy vizslaversenyeken szerepelt utódai határozzák meg, mivel sajnos ez egy eléggé szűk kör és sokszor nagyon nehéz, még a szem előtt maradó kutyák tulajdonosait is rávenni arra, hogy az ehhez szükséges munkát befektessék a kutyába. Sokkal többet mondana el kutyáinkról, hogy mennyi utódjuk vadászni, illetve mennyi utódjuk használható bármely feladatra, legyen az hegyi mentés, agility, vagy akármilyen néven nevezhető munka, mivel mindegyikhez jó idegrendszer, kitartás, terhelhetőség, tehát egy stabil kutya szükséges. Sajnos az effajta munkákra használt kutyák még kevésbé lenyomozhatók, így az a legnagyobb probléma, hogy akármilyen leszűkített kimutatást készítünk, „kissé” hamis lesz a kép, különösen akkor, ha azt három évre szűkítjük. Mindannyian tudjuk, hogy mindkét listán szereplő kutyáknak vannak kiemelkedő és ugyanakkor kevésbé jó utódai is (ez így lesz, amíg világ a világ), tudjuk, hogy a legtöbbet fedező kanok listáján szereplő kutyáknak is van rengeteg munkában igen jó utódjuk, még ha nem vettek is részt ÖTV-n, vagy vizslaversenyen, bármennyire szerettük volna is. Ezek miatt a számomra egyértelmű tények miatt érzem úgy, hogy ez a lista, vagy kimutatás – nevezzük, aminek akarjuk – korántsem fedi a teljes valóságot, az igazságot és nem kifejezetten építő jellegű, sőt a szándékkal kapcsolatban is vannak igen rossz érzéseim. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezen írásra nem személyes sértettség ösztökélt (bár saját kutyámmal kapcsolatban is vannak a kimutatásban komoly hiányosságok, amin kissé meglepődtem), hanem a bennem felmerülő rossz érzés és óriási kérdőjelek.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Péter Attila

Tenyésztés

TENYÉSZTÉSI ADATOK 1998.

	1993	1994	1995	1996	1997	1998
született alom	221	241	206	201	179	172
született kölyök	1338	1383	1176	1177	1019	945
átlagos alomszám	6,1	5,7	5,7	6	5,6	5,5
Új tenyészetek aránya	53%	43%		32%	32%	27%
bp-i születésű alom	29%	24%		24%	22%	23%
vidéki születésű alom	71%	76%		76%	78%	77%
normál törzskönyv	43%	43%	44%	43%	39%	49%
felülbélyegzett törzskönyv	57%	57%	56%	56%	61%	51%
egyik szülő sincs bemutatva	23%	37%		42%	62%	52%
régi teny-ben felülbélyegzett alom	40%	39%		47%	51%	45%
új teny-ben felülbélyegzett alom	70%	81%		67%	81%	68%
bp-i felülbélyegzett alom	41%	44%		43%	59%	50%
vidéki felülbélyegzett alom	61%	60%		60%	61%	52%

Legtöbbet fedező kanok

Legtöbb almot adó tenyészetek

	alomszám	kölyök szám	tenyészet neve	alom szám	kölyök szám
Vadászfai Kontár Aszu	12	87	Vadászfai	4	33
Vadászfai Szilaj	10	64	Kávai	4	29
Vadászfai Csendes	6	41	Pitypang	3	19
Józsálaki Lehel Vitéz	6	33	Tordaszigeti	3	11
Budakeszi Vadász Cseles	8	51	Vadászfai	6	47
Pitypang Szilaj	7	44	Tordaszigeti	4	12
Vadászfai Kontár Aszu	6	32	Csatárkai	3	20
Gyimesi Tyuki Brúnó	4	24	Nyulasszőlői-Vadász	3	20
Budakeszi Vadász Cseles	7	40	Vadászfai	5	35
Pitypang Szilaj	5	42	Tordaszigeti	5	24
Törökterdei Apacs	5	24	Perbálméti	5	22
Vadászfai Szilas	4	28	Gyimesi	3	25
Pitypang Tallér	4	22	Pitypang	3	21

Tenyésszemle, Dunaharaszti

1999.04.10.

Birók: Gyárfás Marianne és Farkasházi Miklós

TENYÉSZTÉSRE JAVASOLT!

Szigeti-Vadaskerti Bence (dszmv) 779/90 1990.06.01. kan
t.: Szóládi Zoltán 5340 Kunhegyes, Pósa L. u. 58.

TENYÉSZTHETŐ!

Budaörsi Adél 6478/98 1998.01.30. szuka
Perbálmenti Nike – Perbálmenti Myra
t.: Blahó Gyula 1108 Budapest, Szövőszék u. 6.

Cikolai Igéző 6171/97 1997.09.04. szuka
Mátai Ludas – Cikolai Dongó
t.: Szóládi Zoltán 5340 Kunhegyes, Pósa L. u. 58.

Cikolai Ínyenc 6176/97 1997.09.04. szuka
Mátai Ludas – Cikolai Dongó
t.: Ficsura Anna 2234 Maglód, Sugár u. 36.

Csatárkai Szipka 5587/97 1997.04.18. szuka
Vadászfai Kontár Aszu – Csatárkai Ékszer
t.: Polányi Krisztina 1074 Budapest, Rákóczi út 86.

Csatárkai Torkos 6314/97 szuka
Csatárkai Parázs – Bodóhegyi Gyémánt
t.: Tapasztó Sándor 8000 Székesfehérvár, Rákóczi út 33/c.

Csillagpusztai Bambi 6138/97 1997.08.17. szuka
Budakeszi Vadász Cseles „Lala” – Palota-Markóvári Aida
t.: dr. Matus Gabriella 1088 Budapest, Rákóczi u. 13.

Csokolándy Dorka 6380/97 1997.11.29. szuka
Csertaparti Fuvola – Perenye-Nárai Cuni
t.: Mikola Géza 9171 Győrújfalú, Mártírok u. 66.

Gyimesi Gina 5736/97 1997.05.22. szuka
Gyimesi Tyuki Brúnó – Falurossza Frida
t.: Bakó Ferenc 1141 Budapest, Ürmény u. 19/A.

Gyimesi Hédi 6395/98 1998.01.10. szuka
Pitypang Szilaj – Falurossza Frida
t.: Kohári Zoltán 1185 Budapest, Munkács u. 50.

Györgyhegyi Cseles 4601/96 1996.05.19. kan
Vadászfai Kontár Aszu – Keresztdombi Amál
t.: Pomozi Andrea 1151 Budapest, Énekes u. 19.

EGYSZERI TENYÉSZTÉSI ENGEDÉLY

Kőrösfalvi Vadász Alex	6453/91		kan
Helvécia Dukát Soma – Nyugat-Kertvárosi Annus t.: Mikucz László Békéscsaba, Rákóczi u. 15.			
Mizsei Vadász Cafka	6274/97	1997.10.03.	szuka
Csatárkai Parázs – Vadászfai Cinka t.: Cibere Lajos 2120 Dunakeszi, Martinovics u. 6.			
Nagyatádtlepi Anita	6065/97	1997.07.06.	szuka
Csahosfalvi Arthur – Pitypang Guba t.: Nagy László 5900 Orosháza, Csabai u. 8.			
Parlagi Sába	6263/97	1997.09.28.	szuka
Vadászfai Szilaj – Károli Téri Era t.: Albert Luca 1041 Budapest, Szigeti J. u. 15./ X./ 58.			
Pitypang Guba	7342/92	1992.04.02.	szuka
Pitypang Tallér – Juhászföldi B. Marcsa t.: Nagy László 5900 Orosháza, Huba u. 24.			
Pitypang Ürmös	3533/95	1995.06.07.	szuka
Csatárkai Kanász – Pitypang Guba t.: Füzesiné Sz. Zsuzsa 2330 Dunaharaszti, Szondi u. 64.			
Szolga-Hegyi Aba (dszmv)	1846/97	1997.02.20.	szuka
Abafia Dukát – Horváthkígyei Jessi t.: Szóládi Zoltán 5340 Kunhegyes, Pósa L. u. 58.			

NEM TENYÉSZTHETŐ!

Ajda Zalaba	4157/H/96	1995.11.23.	szuka
Júdolské od Szatmárszko – Údolie od Szatmárszko t.: Szabó András 2040 Budaörs, Máriavölgy 6.			
Árvaváraljai Erdész	6551/98	1998.03.06.	kan
Csatárkai Álmos – Árvaváraljai Boróka t.: Nagy Zsuzsanna 1031 Budapest, Kaszás dűlő u. 3.			
Babinchak-Vagány Avar Varázs	6279/97	1997.10.25.	kan
t.: Tóth István 1054 Budapest, Szemere u. 18.			
Budaörsi Alvó	6470/98	1998.01.30.	kan
Perbálmenti Nike – Perbálmenti Myra t.: Kötél Zsigmond 2040 Budaörs, Hajnal u. 6.			
Budaörsi Aranyos	6476/98	1998.01.30.	szuka
Perbálmenti Nike – Perbálmenti Myra t.: Kötél Zsigmond 2040 Budaörs, Hajnal u. 6.			
Cikolai Hóbortos	4755/96	1996.06.21.	kan
t.: Szóládi Zoltán 5340 Kunhegyes, Pósa L. u. 58.			

Csepregi-Vadász Alfi	6145/97	1997.08.22.	kan
Józsalaki Rudi – Pitypang Üdvös t.: Czibere Lajos 2120 Dunakeszi, Martinovics u. 6.			
Kávai Derűs	4733/96	1995.06.01.	szuka
t.: Mátrai Jenő és András 1055 Budapest, Balaton u. 15.			
Laki Domb-Réme Albin	5945/97	1997.06.17.	kan
Felső Pipófalvi Atyafi – Laki Domb-Réme Hédi t.: Sipka József 5092 Tiszavárkony, Jóger J. u. 19.			
Lépcsőházi Házmester Fatime	3442/95	1995.05.10.	szuka
t.: Bali Lajos Veszprém-Gyulafirátót, Füzesi u. 32.			
Nádasszegi Bojtár	3453/95	1995.06.07.	kan
Cikolai Cseles – Nádasszegi Zsazsa t.: Czibere Lajos 2120 Dunakeszi, Martinovics u. 6.			
Palotásmenti Ami (dszmv)	1865/98		szuka
Palotásmenti Ripp – Palotásmenti Bia t.: Juhász Zoltán Hatvan, Attila út 8.			
Parlagi Korall	3085/95	1994.12.28.	szuka
Vadászfai Szilaj – Károli-Téri Era t.: Zeitler Ágnes			
Parlagi Selymes	6265/97	1997.09.28.	szuka
Vadászfai Szilaj – Károli Téri Era t.: Nagy Diána IX. Budapest, Közraktár u. 12/a.			
Szentgyörgy Pusztai Borostyán	3178/95	1995.05.04.	szuka
Budakeszi Vadász Cseles „Lala” – Kávai Játék Ékes t.: Juhász Andrea 1026 Budapest, Guyon köz 5.			
Tömördi Kóbor Ali	5637/97		kan
Mezei Vadász Apacs – Herminamezei-Vadász Butyka t.: Kiss Sándorné 1196 Budapest, Batthyány u. 67.			
Vadászfai Előd	1039/93		kan
Vadászfai Csendes – Nagyfa-Hanyi Eliz t.: Ágota László 5600 Békéscsaba, Jósika u. 78.			

Recept

Nyúlgerinc fűszeres tejszínben

Hozzávalók 4 személyre:

1 nyúlgerinc
2 nyúlcomb
Só
őrölt fekete bors
4 dkg vaj
1 ágacska kakukkfű
1 evőkanál vágott hagyma
3 evőkanál fehérbor
6 evőkanál tejszín
1 tojássárgája
2 teáskanál csíkokra vágott bazsalikom levél

A nyúl zsíriját eltávolítjuk, húsát sóval, borssal meghintjük. Kivajazunk egy hosszúkás sütőtepsit és a nyúlgerincet a combokkal együtt belefektetjük, rászórjuk a kakukkfűvet, befedjük és gyenge tűznél 20 percig pároljuk.

Ezután hozzáöntünk 2 evőkanál melegvizet és a tüzet kissé felerősítjük. Az edényt ismét befedjük. Néhány perc múlva egy tűt szúrunk az egyik combba, ha a kifolyó húsnedv világos (tehát már nem véres), akkor már átpárolódott.

Ez esetben alufóliával betakarva melegen tartjuk.

A hagymát és a fehérbort lábasban addig forraljuk, amíg összesen mintegy 2-3 evőkanálnyi marad benne. A tejszínt apránként hozzáöntjük és tovább forraljuk, finom szitán átpasszírozzuk, még egyszer felforraljuk, majd levesszük a tűzről. Habverővel óvatosan belekeverjük a tojássárgáját. Sóval-borssal ízesítjük.

A nyúlgerincet kicsontozzuk és felszeleteljük, vagy nagyobb darabokra vágjuk. A combok húsát is leszedjük a csontokról, majd az egészet előmelegített tálra halmozzuk. Bazsalikomlevélkékkel díszítjük, a mártást körülöntve tálaljuk.

Köret:

Házilag készített metélt, saláta

Italajánlatom:

Száraz fehérbor

Jó étvágyat kíván a Magyar Vizsla Klub séfje: Kerekes Attila

Felelős Kiadó: Magyar Vizsla Klub
Szerkesztő Bizottság: Csizmaziáné Varga Katalin, Dr. Herger László, Füzesiné Szegvári Zsuzsa
Felelős Szerkesztő: Windischmann Mercédesz
Grafika: Vízahányó Evelyn
Kivitelezés: Balázs Hedvig
Készült az Anteus Kft. gondozásában
Levelezési cím: Windischmann Mercédesz 2254 Szentmártonkáta, Bajcsy Zs. út 5.